NOTISER.

Vatteninsekter skadliga för fiskafveln. I en redogörelse för karpodlingen vid Långbanshyttan i Vermland, afgifven till landtbruksutställningen i Göteborg år 1891 af H. V. TIBERG, förekommer bland annat äfven några upplysningar om den skada på fiskyngel, som vissa vatteninsekter förorsaka, hvarför vi taga oss friheten att här anföra ett utdrag ur nämnda skrift.

Herr TIBERG säger: »I de dammar, där jag låtit äldre karpar öfvervintra, är tillgången på större, för ynglet mera eller mindre farliga djur, såsom vattenödlor, iglar, dykare, ryggsimmare, sländlarver, vattenspindlar etc. etc. jämförelsevis ringa. I en liten damm, där inga äldre karpar öfvervintrat, var förhållandet alldeles motsatt. Där rent af myllrade det af sådana, framför allt af sländlarver. För att undersöka hvilken förödelse dessa djur kunna åstadkomma, lät jag rom på ett ganska stort antal enruskor utkläckas i denna dam, och ehuru rommen icke i afsevärd grad blef uppäten före kläckningen, utan tillståndet till och med kläckningen var nöjaktigt, så synes det dock, som om sedermera hvartenda yngel blifvit uppätet, ty det har icke låtit sig göra att kunna, vare sig med eller utan krustacéhåf, fånga ett enda yngel. Särdeles mordlystna äro dykarna. Jag lät en gång en mindre sådan svälta några dagar och gaf honom sedan c:a 30 st. mygglarver. Han störtade sig genast på en, hvilken han förtärde, och gaf sig sedan ingen ro förr, än han dödat dem allesammans, hvilket gick på ett par minuters tid. Han satte sig sedan såsom vanligt i ro, utan att bry sig om att spisa flera.»

Vi hafva anledning hoppas att för tidskriften erhålla flera upplysningar af herr TIBERG om gjorda iakttagelser rörande de ännu allt för litet studerade lefnadsvanorna hos våra vatteninsekter.

Landtbruksentomolog. Efter gjord hemställan har Kongl. Maj:t i nåder äfven för innevarande år anvisat ett tusen kronor

att af Kongl. Landtbruksstyrelsen användas för fortsatt utbredning af kännedomen om de för landtbruket skadliga insekter och medlen att förekomma de förödelser sådana insekter medföra; och har Styrelsen med anledning häraf antagit för samma tid entomologen SVEN LAMPA till »instruktör för meddelande af upplysningar i fråga om de för landtbruket skadliga insekter», med skyldighet att efter förordnande besöka de orter, som äro hemsökta af dylika, samt tillhandagå med upplysningar angående deras lefnadssätt, utrotningsmedel m. m. Instruktören åligger dessutom, enligt utfärdadt reglemente, att genom egna undersökningar vinna och sprida kännedom i ämnet, att uppmärksamt följa och tillgodogöra den erfarenhet, som i andra länder vunnits i förevarande hänseende; att vid sina besök i af skadeinsekter besvärade orter noggrannt undersöka öfverklagade skador och söka utreda alla därmed sammanhängande omständigheter; att inom bestämd tid till Styrelsen afgifva berättelse öfver verkställda förrättningar och därvid, om sådant påfordras eller anses lämpligt, bifoga teckningar och beskrifningar å undersökta skadeinsekter; att meddela uppgift på gjorda rön, samt ställa sig till efterrättelse öfriga föreskrifter, som Styrelsen finner för godt att meddela. Såsom arvode härför åtnjuter entomologen det af Kongl. Maj:t beviljade anslaget samt reseersättning och dagtraktamente i likhet med statens landtbruksingeniörer.

Statsanslag till Entomologisk Tidskrift. Efter underdånig ansökan af Entomologiska Föreningen i Stockholm har Kongl. Maj:t i nåder beviljat äfven för år 1892 ett statsbidrag af 1,000 kronor för utgifvandet af »Uppsatser i praktisk entomologi», under enahanda vilkor, som förlidet år. Härigenom sättes Föreningen åter i tillfälle, att genom populära och allmännyttiga uppsatser sprida kännedomen om våra skadeinsekter inom vidare kretsar, samt ytterligare befordra ett af sina hufvudändamål: främjandet af entomologiens studium i vårt land. Den färglagda tafla, som skall åtfölja dessa uppsatser, kommer i år att framställa kornflugan (*Chlorops Tæniopus* MEIG.) och dess förvandlingar samt åskådliggöra hennes sätt att angripa kornplantorna.

S. L.